

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 32899/3/2020

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 16 decembrie 2022

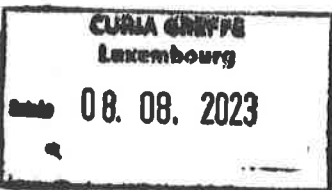
Completul compus din:

PREȘEDINTE CRISTINA MARIA FLORESCU

Judecător MIRELA MONICA PERJARU

Judecător CĂTĂLIN DANIEL ION

Grefier IULIANA MOLDOVEANU

Pe rolul instanței este judecarea recursului declarat de recurenta-reclamantă NETWORK ONE DISTRIBUTION SRL împotriva sentinței civile nr. 2224/06.04.2021 și a încheierii din data de 10.03.2021 pronunțată de Tribunalul București, Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, în contradictoriu cu intimații-pârâți AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARIOR CONTRIBUABILI, AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ PRIN DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BUCUREȘTI și MINISTERUL FINANTELOR – DIRECȚIA GENERALĂ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR într-un litigiu având ca obiect o contestație împotriva unui act administrativ fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la data de 24 noiembrie 2022 când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 8 decembrie 2022 și la data de 16 decembrie 2022, pronunțând următoarea hotărâre:

CURTEA

În urma deliberării asupra cauzei, reține următoarele:

I. Situația de fapt

1. SC NETWORK ONE DISTRIBUTION SRL (denumită în continuare „reclamanta”) este o societate comercială înregistrată în scopuri de TVA în România. În perioada 18.03.2016-28.09.2017 reclamanta a importat în România mărfuri (biciclete, biciclete electronice și părți ale acestora) și a depus la autoritățile vamale române declarații vamale de punere în liberă circulație a acestor mărfurilor înregistrate la data de 30.03.2016 – pentru operațiunea de import având ca expeditor pe EXTRON CO. LTD, la datele de 03.05.2017, 24.05.2017, 22.06.2017, 28.06.2017 – pentru operațiunile de import având ca expeditor pe AEC Growth CO. LTD, iar la data de 26.07.2017 și 28.09.2017 – pentru operațiunile de import având ca expeditor pe TP Thailand LTD. Reclamanta a declarat în fața autorităților vamale române că Thailanda este țara de origine a mărfurilor pe care le-a importat.
2. La data de 30.07.2018 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București - Direcția Regională Vamală București (denumită în continuare „Direcția Regională Vamală București”) a efectuat un control vamal cu privire la realitatea originii mărfurilor importate de reclamantă și a concluzionat că acestea erau originare din Republica Populară Chineză.

3. Direcția Regională Vamală București a emis pe numele reclamantei procesul-verbal de control nr. 203/2/DM/ZM/25.09.2019 (denumit în continuare „procesul-verbal de control”) și decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite în cadrul controlului vamal nr. MBR_DRV 11490/25.09.2019 (denumită în continuare „decizia de regularizare”). Prin aceste acte Direcția Regională Vamală București a stabilit, între altele, că reclamanta datorează o taxă antidumping de 1.739.090 lei (aproximativ 366.896 euro) în baza Regulamentului (UE) nr. 502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

4. De asemenea, administrația vamală a stabilit că reclamanta datorează și obligații fiscale accesorii, respectiv dobânzi de întârziere pentru taxa antidumping în sumă totală de 183.209 lei (aproximativ 38.652 euro), stabilite în baza art. 114 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 privind Codul vamal al Uniunii Europene, precum și penalități de întârziere în sumă totală de 158.312 lei (aproximativ 33.399 euro), stabilite în baza art. 176 din Codul de procedură fiscală (român), în cuantum de 0,01% pe zi de întârziere. Aceste accesorii fiscale totale au fost stabilite astfel:

– pentru operațiunea din data de 30.03.2016, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Codului vamal UE pentru perioada 31.03.2016-25.09.2019 (1274 zile de întârziere) de 43.050 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 38.431 lei;

- pentru operațiunea din data de 3.05.2017, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Codului vamal UE pentru perioada 4.05.2017-25.09.2019 (875 zile de întârziere) de 31.654 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 27.229 lei;

- pentru operațiunea din data de 24.05.2017, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Regulamentului vamal UE pentru perioada 25.05.2017-25.09.2019 (854 zile de întârziere) de 40.290 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 34.559 lei;

- pentru operațiunea din data de 22.06.2017, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Codului vamal UE pentru perioada 23.06.2017-25.09.2019 (825 zile de întârziere) de 18.166 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 15.517 lei;

- pentru operațiunea de import din data de 28.06.2017, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Codului vamal UE pentru perioada 29.06.2017-25.09.2019 (819 zile de întârziere) de 32.693 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 27.901 lei;

- pentru operațiunea din data de 26.07.2017, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Codului vamal UE pentru perioada 27.07.2017-25.09.2019 (791 zile de întârziere) de 9563 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 8126 lei;

- pentru operațiunea din data de 28.09.2017, aferent taxei antidumping, autoritățile vamale au stabilit dobânzi de întârziere în baza Codului vamal UE pentru perioada 29.09.2017-25.09.2019 (727 zile de întârziere) de 7794 lei și, pentru aceeași perioadă, au stabilit și penalități de întârziere în baza Codului de procedură fiscală de 6550 lei.

5. La data de 7.10.2019 reclamanta a achitat taxa antidumping și toate penalitățile.

6. Reclamanta a formulat contestație fiscală împotriva procesului-verbal de control și deciziei de regularizare. La data de 25.06.2020, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili-Serviciul Soluționare Contestații (denumită în continuare „Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili”) a emis decizia nr. 67 (denumită în continuare „decizia administrativă de soluționare a contestației fiscale”) prin care a respins contestația reclamantei în ce privește taxa antidumping și accesoriile fiscale aferente acestei taxe.

7. La data de 7.12.2020 reclamanta a sesizat Tribunalul București cu o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat, între altele, anularea deciziei de regularizare și a deciziei administrative de soluționare a contestației fiscale în ce privește taxa antidumping și accesoriile fiscale.

8. Reclamanta consideră că art. 114 din Codul vamal al UE a unificat dobânzile și penalitățile într-o cotă unică, anume rata aplicată de banca centrală națională asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale. În acest context, reclamanta contestă aplicarea, la aceeași obligație fiscală principală, în mod suplimentar, a penalităților prevăzute de Codul de procedură fiscală și susține că această practică încalcă art. 114 din Codul vamal al UE, fiind vorba de o dublare nejustificată a penalităților.

9. Tribunalul București a pronunțat sentința nr. 2224/6.04.2021 prin care a respins cererea reclamantei.

10. Reclamanta (denumită în continuare „recurenta”) a formulat recurs împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul București. Recursul a fost înregistrat la Curtea de Apel București, Secția a IX-a de Contencios administrativ și fiscal. În cursul judecății, intimații Direcția Regională Vamală București și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili au fost supuși unei reorganizări, instanța introducând în cauză, alături de acești intimați, pe intimații Autoritatea Vamală Română – Direcția Regională Vamală București și Ministerul Finanțelor – Direcția Generală de Soluționare Contestații. Acești din urmă intimați nu au emis acte fiscale privind pe reclamantă.

II. Cadrul juridic

A. Dreptul intern

a) Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală¹

Articolul 1 punctele 20 și 33

¹Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 547 din 23 iulie 2015.

(20) dobândă - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale.

(33) penalitate de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale.

Articolul 173 alineatul (1)

Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Articolul 174 alineatele (1), (5)

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

Articolul 176 alineatele (1)-(3)

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2)-(4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

B. Dreptul Uniunii

Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009²

Articolul 1 alineatele (1) și (4)

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de biciclete și alte vehicule similare (inclusiv triciclurile pentru livrări de marfă, dar excluzând monociclurile), fără motor, care se încadrează la codurile NC 8712 00 30 și ex 8712 00 70 (coduri TARIC 8712007091 și 8712007099), originare din Republica Populară Chineză.

(4) În lipsa unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii³

Articolul 114 alineatele (1) și (2)

²Publicat în JOUE seria L 153/17 din 5.6.2013.

³Publicat în JOUE seria L 269/1 din 10.10.2013.

(1) Penalitățile de întârziere se percep la cuantumul taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale.

(2) În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 79 sau a articolului 82 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control ulterior, penalitățile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia.

Rata penalităților de întârziere se calculează în conformitate cu alineatul (1).

III. Necesitatea formulării cererii de decizie preliminară

11. Articolul 267 TFUE a instituit o cooperare directă între Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) și instanțele naționale (Hotărârea *Kempter*, C-2/06, punctul 41, Hotărârea *Consiglio Nazionale dei Geologi*, C-136/12, punctul 28). O instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern trebuie să își îndeplinească obligația de a sesiza Curtea cu o chestiune referitoare la interpretarea dreptului Uniunii invocată în fața sa, cu excepția cazului în care constată că această chestiune nu este relevantă sau că dispoziția de drept al Uniunii în discuție a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții ori că interpretarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile. Existența unei astfel de eventualități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului Uniunii, de dificultățile deosebite pe care le prezintă interpretarea sa și de riscul unor divergențe de jurisprudență în cadrul Uniunii (*Hotărârea Consorzio Italian Management și Catania Multiservizi*, C-561/19, punctul 66).

12. Curtea de Apel București este instanță de ultim grad care se pronunță în dosarul nr. 32899/3/2020 privind pe reclamantă, decizia sa fiind definitivă. Instanța consideră că dispozițiile art. 114 din Codul vamal al Uniunii sunt relevante, întrucât au constituit temeiul de drept UE în baza cărora administrația vamală a stabilit în sarcina reclamantei penalități aferentei taxei antidumping. Aceste dispoziții nu au făcut obiectul unei interpretări din partea Curții, iar interpretarea corectă a acestora nu este lipsită de o îndoială rezonabilă.

13. Deși administrația vamală s-a opus sesizării CJUE, instanța consideră că sesizarea este admisibilă și necesară. Sesizarea este admisibilă întrucât întrebarea ce va fi adresată vizează interpretarea dreptului UE. Sesizarea instanței UE este necesară având în vedere următoarele motive:

14. Rezultă din Codul de procedură fiscală că, pentru neplata la scadență a creanțelor fiscale, contribuabilii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Codul de procedură fiscală se

aplică și în materie vamală, în completarea acestuia. Potrivit Codului de procedură fiscală, atât dobânzile, cât și penalitățile, se calculează conform aceluiași algoritm, adică pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate. Scopul dobânzilor și penalităților este diferit. Dobânda fiscală asigură repararea prejudiciului cauzat bugetului ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale. Penalitatea de întârziere este sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale. Scopul diferit al dobânzilor și penalităților determină posibilitatea aplicării acestora în mod cumulativ.

15. În litigiul principal, administrația vamală, considerând că scopul penalităților stabilite de art. 114 din Codul vamal al UE este repararea prejudiciului, iar scopul penalităților prevăzute de Codul de procedură fiscală este sancționarea reclamantei, și, apreciind că aceste penalități pot fi cumulate, a stabilit în sarcina acesteia, aferent taxei antidumping, ambele categorii de penalități. Toate penalitățile au fost aplicate pentru aceeași perioadă, prevăzută de art. 114 din Codul vamal al UE, anume între data de punere în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import și până la data controlului vamal. Elementul de diferențiere constă în cuantumul penalităților, acesta fiind calculat distinct pentru fiecare categorie de penalități, fie potrivit Codului vamal al UE, fie potrivit Codului de procedură fiscală.
16. Potrivit unei jurisprudențe constante, atunci când o reglementare a Uniunii nu prevede o sancțiune specifică în cazul încălcării dispozițiilor sale sau face trimitere, în acest sens, la dispozițiile naționale, statele membre au obligația de a adopta toate măsurile necesare pentru a garanta aplicabilitatea și eficiența dreptului Uniunii. În acest scop, deși își păstrează o putere discreționară în ceea ce privește alegerea respectivelor măsuri, statele trebuie să se asigure că încălcările reglementării Uniunii sunt sancționate, dacă este cazul, în condiții de fond și de procedură analoge celor aplicabile încălcărilor dreptului național similare ca natură și ca importanță, și că, în orice caz, se conferă sancțiunii caracter efectiv, proporțional și disuasiv (Hotărârea din 26 octombrie 1995, C-36/94, Siesse, Rec., p. I 3573, punctul 20, Hotărârea din 16 octombrie 2003, HannlHofstetter, C 91/02, Rec., p. I 12077, punctul 17, Hotărârea din 7 decembrie 2000, de Andrade, C-213/99, Rec., p. I 11083, punctul 20, Hotărârea din 7 octombrie 2010, C-382/09, StilsMet, EU:C:2010:596, punctul 44).
17. Instanța observă că Regulamentul (UE) nr. 502/2013 nu prevede sancțiuni în cazul încălcării dispozițiilor lor. Cu toate acestea, art. 1 alin. (4) din Regulamentul menționat prevede că în lipsa unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.
18. În litigiul principal, dispozițiile în materie de taxe vamale, respectiv art. 114 din Regulamentul (UE) 952/2013, au stat la baza recuperării prejudiciului de către autoritățile vamale, fiind percepute de la reclamantă penalități de întârziere, în baza acestor dispoziții, în plus față de cuantumul taxei antidumping, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia. Acest fapt pare să diferențieze litigiul principal de jurisprudența menționată la punctul 16, care avea în vedere lipsa oricărei sancțiuni de drept UE.
19. În ce privește penalitățile prevăzute de Codul vamal al UE, potrivit jurisprudenței vizând art. 232 alineatul (1) litera (b) din (fostul) Regulament (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

- perceperea dobânzii pentru întârziere este subordonată neplății cuantumului taxelor în termenul stabilit și urmărește să remedieze consecințele care decurg din depășirea termenului de plată și, în special, să evite ca debitorul datoriei vamale să obțină un avantaj necuvenit din faptul că sumele datorate în temeiul acestei datorii rămân la dispoziția sa dincolo de termenul stabilit pentru achitarea acesteia. Din această perspectivă, articolul 232 alineatul (1) litera (b) din Codul vamal prevede că rata dobânzii pentru întârziere nu poate fi mai mică decât rata dobânzii pe credit (Hotărârea din 31 martie 2011, Aurubis, C-546/09, EU:C:2011:199, punctele 28-29);

- dobânzile pentru întârziere aferente cuantumului taxelor vamale de recuperat pot fi percepute, în temeiul art. 232 alineatul (1) litera (b), numai pentru perioada ulterioară expirării termenului de plată a datoriei vamale; textul legal respectiv nu previne pierderile financiare suferite de autoritățile vamale, nici nu compensează avantajele care decurg, pentru operatori, din întârzierile intervenite, din cauza comportamentului acestora din urmă, la înscrierea în evidența contabilă, în sensul Codului vamal, a datoriei vamale, precum și la determinarea cuantumului sau a debitorului acesteia (Hotărârea în cauza Aurubis, punctul 32).

20. Instanța de trimitere consideră că această jurisprudență nu este suficientă pentru a clarifica problema de drept, anume dacă art. 114 din Codul vamal al UE a unificat dobânzile și penalitățile într-o cotă unică, anume rata aplicată de banca centrală națională asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale. Altfel spus, instanța nu poate deduce din jurisprudență dacă art. 114 din Codul vamal al UE a stabilit aplicarea unor penalități de întârziere doar în scopul reparării prejudiciului sau inclusiv în scop sancționator.
21. Instanța are dubii că o practică administrativă, precum aceea descrisă la punctul 15, referitoare la aplicarea în mod suplimentar, a penalităților prevăzute de Codul de procedură fiscală, ar fi urmărit prevenirea pierderilor financiare suferite de autoritățile vamale sau compensarea avantajelor care decurg, pentru operatori, din întârzierile intervenite, din cauza comportamentului acestora din urmă, la înscrierea în evidența contabilă, în sensul Codului vamal, a datoriei vamale, precum și la determinarea cuantumului sau a debitorului acesteia (*a contrario*, Hotărârea în cauza Aurubis, punctul 32).
22. De asemenea, instanța are dubii că, în lipsa aplicării penalităților prevăzute de Codul de procedură fiscală, alături de cele aplicate în baza art. 114 din Codul vamal UE, comportamentul culpabil al reclamantei nu ar avea în final nicio consecință pentru aceasta (*a contrario*, punctul 46 din Hotărârea în cauza C-382/09, StilsMet).
23. Pentru aceste motive, instanța, în baza art. 267 lit. a) TFUE, sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru a se pronunța cu privire la întrebarea indicată, mai jos, în dispozitivul hotărârii:

PENTRU ACESTE MOTIVE,
DISPUNE

În baza art. 267 lit. a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru a se pronunța cu privire la următoarea întrebare: Dacă *Dreptul Uniunii Europene și, în special, art. 114 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al*

Uniunii trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici administrative care, în împrejurări precum cele din litigiul principal, față de cuantumul taxei antidumping, impun în sarcina unui contribuabil, suplimentar penalității de întârziere prevăzute de art. 114 din Regulament, și o penalitate de întârziere prevăzută distinct în legislația națională (codul de procedură fiscală)

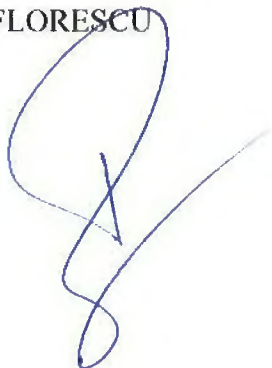
În baza art. 412 alin. 1 pct. 7 din Codul de procedură civilă constată că judecarea cauzei privind pe recurenta-reclamantă **NETWORK ONE DISTRIBUTION SRL**, cu sediul ales la SPARI, Băncilă, Diaconu și Asociații, în BUCUREȘTI, BLD. ION MIHALACHE, NR. 15-17, CLĂDIRA BUCHAREST TOWER CENTER, ET. 20, SECTOR 1, în contradictoriu cu intimații-pârâți **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI**, cu sediul în sector 2, București, STR. SPERANȚEI, nr. 40, **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI**, cu sediul în sector 2, București, STR. LUCREȚIU PĂTRĂȘCANU, nr. 10, **AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ PRIN DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BUCUREȘTI**, cu sediul ales în București, sector 6, str. Alexandru Ivasiuc nr. 34-40 și **MINISTERUL FINANTELOR - DIRECȚIA GENERALĂ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR**, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sector 5 este suspendată de drept.

Cu recurs pe toată durata suspendării.

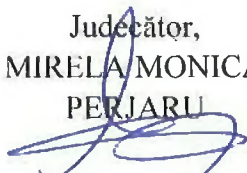
Recursul se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 16.12.2022 prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

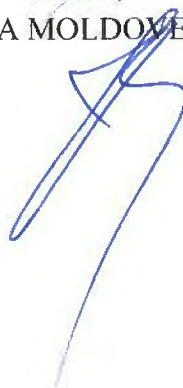
Președinte,
CRISTINA MARIA
FLORESCU

Judecător,
MIRELA MONICA
PERJARU

Grefier,
IULIANA MOLDOVEANU

Judecător,
CĂTĂLIN DANIEL ION
PROCES VERBAL
Pt. Judecător, aflat în concediu
....., semnează
Președintele Completului,

Red. jud. CMF/2 ex.
Com. 6 ex.